

TORNAI JÓZSEF

Catullus levele barátjához

*Abszolút semmibe vesz, érted, meg is
dögölhetnek tőle, hát miért, mondd?
Nem tettem istennővé, nem dicsértem eléggé
a szépségét (Lesbia a legszebb nő Rómában!)
Mondd meg, miféle gonosz isten költözhetett
a bőrébe? Vagy egyszerűen allergiás, ha
csak a hangomat hallja? De legalább a verseim
kedvéért üzenne értem újra! S végre
azt suttozná: „Úgy hiányoztál egyik este!”
Mert mondta egyszer. Persze még a szeretkezéseink
legkezdetén. Nem lehet, hogy valamilyen
ideg-rianás-féle tartja vissza tőlem s nem
is velem, hanem magával van baja? Imádom, tehát
pánikban vagyok. Mert mostanában betekre
eltűnik, nem hiszem, hogy új szeretője van,
nyilván inkább a mai világ undoksága
elől menekül jó messzire a fővárostól. Csak
tudnám, mitől nőtt ekkora káosz a fejében!
S vajon eszébe jut-e néha, amikor egyedül
jár a tenger homokján, hogy Catullus éjjelente
őrülten töpreng, tépi a párnát,
elboruló aggyal gondolva Lesbiája ölére, melynél
(emlékszel? dicsekedtem vele) Jupiter
öklében sincs csattogóbb villám?*

Az asszony – szörny

*De ím, egy csúszó rémalak,
mint vérpiros gomoly,
előgyűrűz a színfalak
magányaiból.*

(Poe: A Győztes Féreg)

*Virágot csókolsz
és nyálkás féreg tapad
a szádra, nem tudod letépni,
reggel is ott csüng, ahogy fölébreds,
vonaglik és fekete nyirok csöpög
a nyelvéről fogadra, arcodra,*

*lúktet, ragad a testeden
fátyol-szárnyát rezegtetve,
bőrödre mindenütt ráég:
szívócsápjai mohón rángatóznak az
ütőereiden, menekülnél,*

*de rágószervei között
tartja a lelked, holnap is, holnapután is,
mert időd petéit ő rakja le,
potrohából szemfényvesztő zöld
rothadást öntve a szívedre.*

Lapály-isten

*Nem szégyellem létem szikláját
görgetni, de már nem fölfelé,
Kaukázus-isten arcán. Inkább
csak Lapály-isten ölén,
a néma fűben.*